

mer med. Det vil vi i hvert fald arbejde for i Boligudvalget.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Det virkede på mig, når jeg hørte hr. Poul Nødgaards indlæg, som om hr. Poul Nødgaard måske ikke er fuldstændig klar over, at man faktisk igennem beboerdemokratiet tager stilling til, hvem der skal administrere, og hvem der skal revidere.

Det var det, vi gjorde i forbindelse med revideringen af loven for et par år siden, hvor vi styrkede beboerdemokratiet. Da sikrede vi netop, at det er de beboerdemokratiske forsamlinger, der tager stilling til, hvem og hvordan der skal administreres, og til revision. Der er ingen tvivl om, at det i dag er beboerne og kun beboerne, beboernes flertal, der bestemmer, hvordan der skal administreres.

Der kan skiftes administrator, hvis man er utilfreds med administrationen. Men sagen er jo, at mange boligforeninger har deres egen administration, og det, dette forslag handler om, er jo, at en enkelt afdeling i en boligforening skal kunne skifte resten af boligforeningen ud, om jeg så må sige.

Jeg vil godt spørge hr. Poul Nødgaard, om hr. Poul Nødgaards bemærkninger bl.a. er affødt af, at der måske ligger den her misforståelse i forhold til, hvad man kan i dag.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg ved ikke ind til detaljerne, hvad man kan i dag, men jeg ved i hvert fald, at man fra Socialdemokratiets side totalt har afvist dette forslag. Det tror jeg man gør – det er bare, hvad jeg tror man gør – ud fra, at man ikke ønsker nogen form for ændringer. Jeg synes stadig, det ville være et glimrende forslag, at vi kulegraver denne sag i Boligudvalget.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Søvnald.

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal knytte nogle kommentarer til de forskellige ordføreres bemærkninger og som udgangspunkt sige, at det her forslag jo ikke er affødt af – hvad man kan høre nogle steder – sådan et meget hadsk forhold til den almennyttige boligvælgelse.

Tværtimod har vi været med og deltager gerne, fordi vi mener, det er en nyttig del af den samlede boligmasse.

Derfor synes jeg også, det var lidt skuffende, at fru Sonja Mikkelsen som Socialdemokratiets ordfører så vidt jeg forstod ikke kunne støtte lovforslaget og endda kom med en rimeligt hård afvisning. Må jeg ikke godt sige til fru Sonja Mikkelsen, at hvis man havde nærmet sig hovedparten af dansk lovgivning ad den vej, at medmindre man var i stand til at besvare hvert eneste detailspørgsmål meget præcist, kunne man ikke ændre denne verden, var der mange eksempler på lovgivning, vi aldrig havde fået gennemført.

Jeg synes, det er lidt underligt at afvise lovforslaget så hårdt, når man i øvrigt anerkender, at der er situationer, som vi allerede med den eksisterende lovgivning er i stand til at klare, og det er jeg enig i. Når vi har at gøre med datterselskaber og de store forretningsførerselskaber, har vi mange eksempler på, at det faktisk har ladet sig gøre. Vi har også eksempler på, at det lader sig gøre inden for den almene sektor.

Et af de områder, jeg kender selv, er Hvidovre Stationsby, hvor det jo er lykkedes, netop fordi forskellige boligselskaber var enige om at lave øvelsen at sammenlægge på det tidspunkt, hvis jeg husker rigtigt, tre afdelinger til én under et forretningsførerselskab. Så vi har eksempler på, at det godt kan lade sig gøre.

Det, der er den skarpe pointe i denne diskussion, er de afdelinger, hvor man når et punkt af uoverensstemmelse, hvad det så end er for en type uoverensstemmelse, der gør, at forholdet ikke er lykkeligt længere. Skal vi så på forhånd sige, at det vil vi slet ikke bevæge os ind i, for det indeholder så mange tekniske og andre vanskeligheder, at vi ikke vil røre ved det?

Det er i virkeligheden det, der er spørgsmålet i dag. Og derfor anerkender jeg også både de spørgsmål, fru Sonja Mikkelsen stillede, og for den sags skyld også de spørgsmål, som hr. Keld Albrechtsen stillede. Det er de centrale spørgsmål, der skal tages stilling til.

Det ene vedrører beboerdemokratiet. Hvor hører man hjemme, hvis man forlader boligorganisationen? Det synes jeg er et af de spørgsmål, der er yderst velegnet til et udvalgsarbejde. Der er også kapitalspørgsmålet. Hvor skal dispositionsmidlerne hen? Hvor skal de opsparede midler hen? Jeg er helt enig i, at det også kræver en nærmere juridisk afklaring.